

Adriana Farreras Restaurant

- * El pescado se adquiere diariamente y su elaboración, depende del propio producto.
- * Selección de carnes francesas.
- * MENÚ GASTRONÓMICO, previa reserva.
- * Cocina de mercado y temporada.
- * Extensa carta de vinos nacionales y de importación.

Chef: Jordi Elias Ripoll
Jefe de Sala: Miguel Dominguez Berrio

C/ Tamarit, 98

Teléfono para reservas: 424 33 15

08015 BARCELONA

Parking - Clientes
Tamarit, 97
Tamarit, 104
Rocafort, 12 - 14

diari del Barcelona

Dimecres, 18 de març de 1992
Any 3. Número 93

Entrevista

Carles Rexach:
"Amb Cruyff no
em sento segon"

Barça'91-92

La Copa d'Europa entra
a la fase decisiva

diari de
Barcelona

EL DIARI DEL BARCELONA,
TAMBE AL QUIOSC

El Diari del Barcelona s'entrega
gratuitament amb el corresponent
exemplar del Diari de Barcelona

FOTO: ORIOL TARRIDAS

RESTAURANT CAN TRAVI NOU

MASIA PAIRAL D'HORTA DEL SEGLE XVII
BARCELONA

Gràcies, moltes gràcies per haver fet possible que aquella il·lusió i empena de fa 10 anys per aconseguir un restaurant emblemàtic per a Barcelona s'hagi convertit avui, amb més il·lusió si cap, en professionalitat i experiència que donen una vista immillorable per poder complir molts més anys al vostre servei

Pep Soler

El partit decisiu serà el que jugarà el Barça contra l'Sparta a Praga

El rival que es trobarà aquesta nit el Barça, el Dinamo de Kíev, pot ser molt diferent del de fa quinze dies a l'Estadi de la República. El conjunt ucraïnès era llavors en un període de rodatge, ja que la lliga del seu país fa poc que ha començat. Avui ja és immers en plena competició i, sens dubte, això es notará en el seu ritme de joc, molt més competitiu.

En el primer partit contra el Dinamo, el Barça va semblar més equip

que el seu rival. És cert que ells van tenir una claríssima ocasió als trenta segons de la segona part que podria haver capgirat la marxa del

partit, però el Barça va imposar la seva millor forma física combinada amb la seva superioritat tècnica.

A més del partit contra el Barça, vaig poder veure el Dinamo en el seu partit contra el Benfica portuguès, i em van fer una impressió molt més bona. Penso que avui els blau-grana

es trobaran amb un conjunt guerriller, i caldrà que juguin amb els cinc sentits per aconseguir un triomf molt necessari en aquesta lligueta de la Copa d'Europa.

El partit decisiu en aquest grup B serà el que jugaran a Praga el Barça i l'Sparta, sempre tenint en compte que els homes de Johan Cruyff asseguraran aquest partit a casa. No s'ha d'oblidar que encara no està tot fet, i que la final de Wembley és a l'abast del Barça, però si continua la seva línia de treball actual.

El sistema de competició amb la lligueta de quarts de final afavoreix els equips grans, perquè tenen la possibilitat de corregir l'errada que suposa perdre un partit. Però, al mateix temps, aquest tipus de competició exigeix una regularitat basada en la solidesa del bloc. L'equip que dirigeix ara Johan Cruyff ha demostrat que té aquesta fermesa. La seva reacció al Campionat de Lliga és una bona mostra d'això. A la meua època, amb eliminatòries a doble partit, no hi havia la possibilitat de corregir, i aquest aspecte pot alliberar una mica els jugadors de la pressió que acompanya els partits a cara o creu.

El Barça ha de ser conscient aquesta nit que està jugant una competició diferent, i no ha de permetre que el bon resultat del primer partit contra els ucraïnesos condicioni el seu rendiment. Assegurar els dos punts avui permetria viatjar a Praga amb moltes possibilitats d'èxit.

El Dinamo estarà aquesta nit més en forma que fa quinze dies a Kíev

FERRAN OLIVELLA és ex-jugador del FC Barcelona

director: CARLES REVÉS I ESCALÉ; subdirectors: MARC AL CARAZ, PASQUAL LLONGUERAS; cap d'obra: DAVID SANCHEZ; cap de secció: FRANCISCO J. MARTINEZ; disseny: JOAN CARLES MAGRIÀ; fotografia: MIQUEL L. RIBERA; edició: MARTA FONT; editor: PUBLICACIONS DE BARCELONA S.A. Redacció i administració: Tamarit, 155. 08015. Barcelona. Telèfon: 329 44 46. Fax: 329 02 27. Dipòsit legal: B-8771-1987. Tots els drets reservats (c); president: BLAI SANJOSE; conseller delegat: SANTIAGO BUSCATÓ; director de producció: JESUS ROMÁN; director tècnic: CARLES VILAPLANA; Director comercial: RICARD PASTORI I COLLEFORNS; fotomecànica: CROMO CENTER; impressió: RECORD-PRINTING S.A.; El Diari del Barça s'entrega conjuntament i gratuïtament amb l'exemplar del DdB els dies que el Barça juga un partit de competició oficial. A més, quan el Barça juga al Camp Nou s'entrega gratuïtament a l'estadi.

UNA OPORTUNITAT PER COMENÇAR A FER REALITAT LA FINAL

El Barça juga avui el primer partit de la segona volta de la lligueta semifinal de la Copa d'Europa contra el Dinamo de Kíev, el mateix rival amb qui va tancar la primera volta amb una exhibició. Un triomf col·locaria els blau-grana amb un peu i mig a la final.

Text: DAVID SÁNCHEZ
Fotos: JOSÉ M. GARZÓN

El Barça té avui una bona oportunitat per acostar-se gairebé definitivament a la final europea de Wembley. Contra el Dinamo de Kíev, equip que va vèncer fa quinze dies a la capital d'Ucraïna, el Barcelona pot refermar el seu liderat al grup B de la Copa Europa i eliminar ja un rival, el mateix Dinamo.

Una victòria davant del Dinamo sentenciaria l'equip ucraïnès, que actualment té dos punts i no podria atrapar mai el Barça ni vencent en els dos partits que quedaran de la lligueta semifinal. En una situació semblant es troba el temut Benfica. Amb dos punts, si el Barça venç avui i els portuguesos perden al camp de l'Sparta també queda fora de la final. Si l'equip de Lisboa puntua a Praga encara tindria unes mínimes opcions.

Però, al marge de les matemàtiques, l'important és que el Barça està causant admiració a Europa i que en aquests moments és el principal candidat a disputar la final contra, presumiblement, l'Estrella

Roja o la Sampdoria, els dos equips que dominen el grup A. L'equip de Johan Cruyff només va cedir un punt a la primera volta (un empat al terreny del Benfica) i comença la segona jugant contra l'equip més feble.

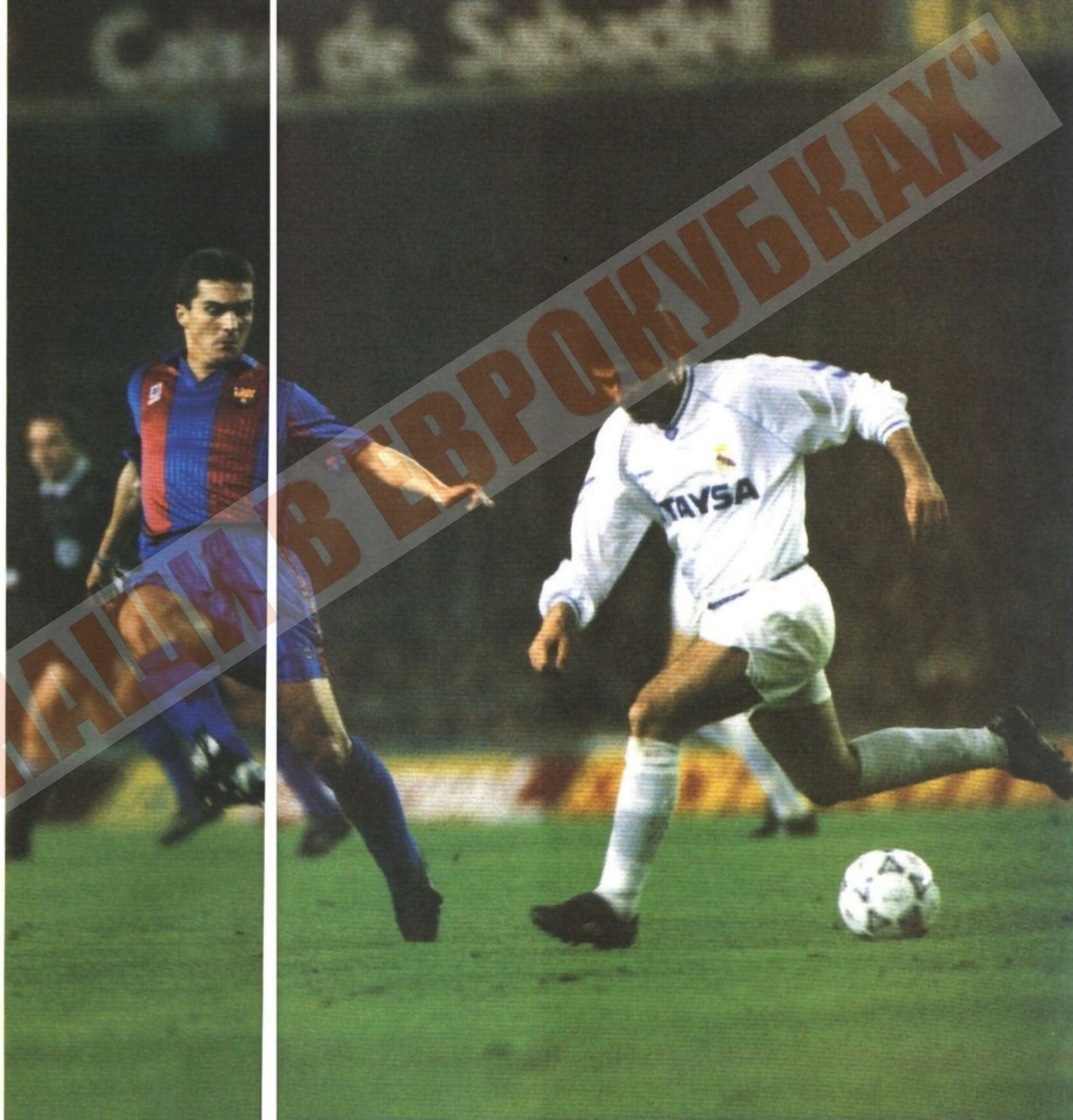
En efecte, el Dinamo de Kíev és inferior al Barcelona en qualitat tècnica, preparació física i conjunció. La creada fa poc Lliga d'Ucraïna va començar tres dies després que el Barça guanyés per 0-2 a Kíev i quan el Dinamo surti avui al Camp Nou haurà disputat dues jornades del seu campionat regular. El fet d'estar al final de la pre-tem-

porada es va notar en el rendiment dels jugadors ucraïnesos al partit d'anada i pot tornar a ser un factor decisiu.

De totes maneres, el conjunt ent-

trenat per Anatoli Puzatx és conscient que es juguen avui la seva última oportunitat a la Copa d'Europa i el Barça haurà de jugar a un bon nivell per estalviar-se la sorpresa. Cal recordar que a l'última edició de la Recopa d'Europa, el Barça va empatar a un gol contra el Dinamo, resultat negatiu que no li va impedir, però, classificar-se per les semifinals, ja que s'havia imposat

**Una victòria avui
eliminarà el Dinamo i
deixaria el Benfica en
una posició difícil**

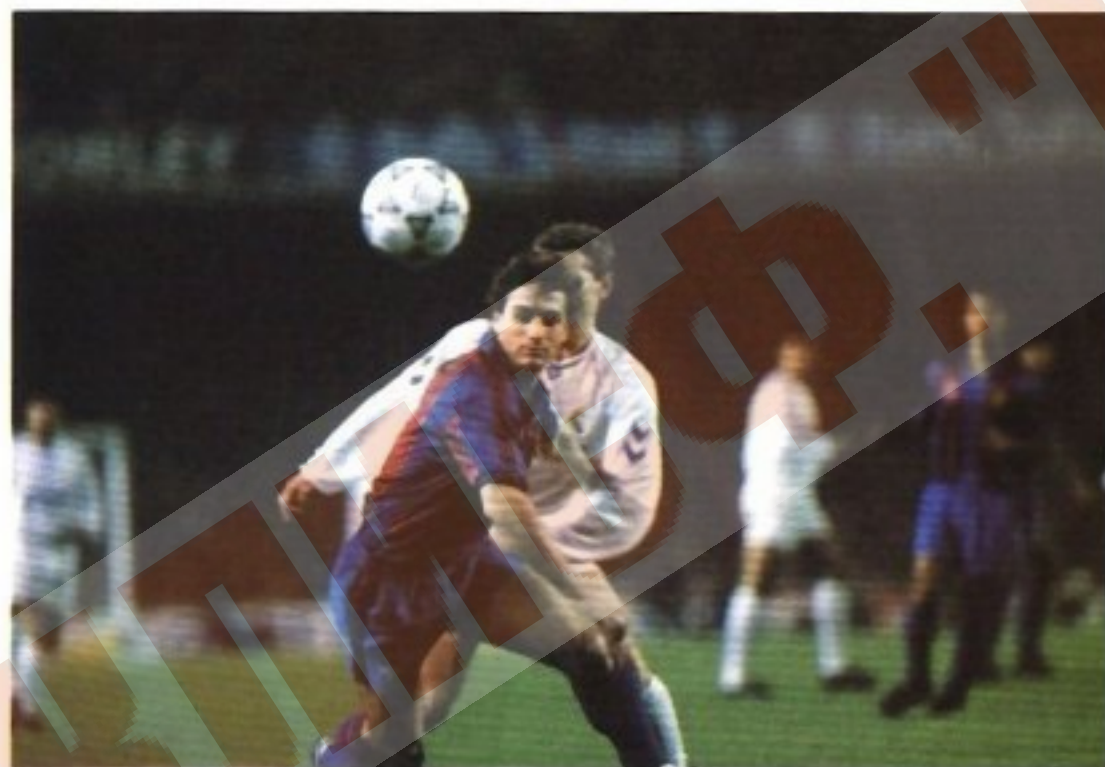
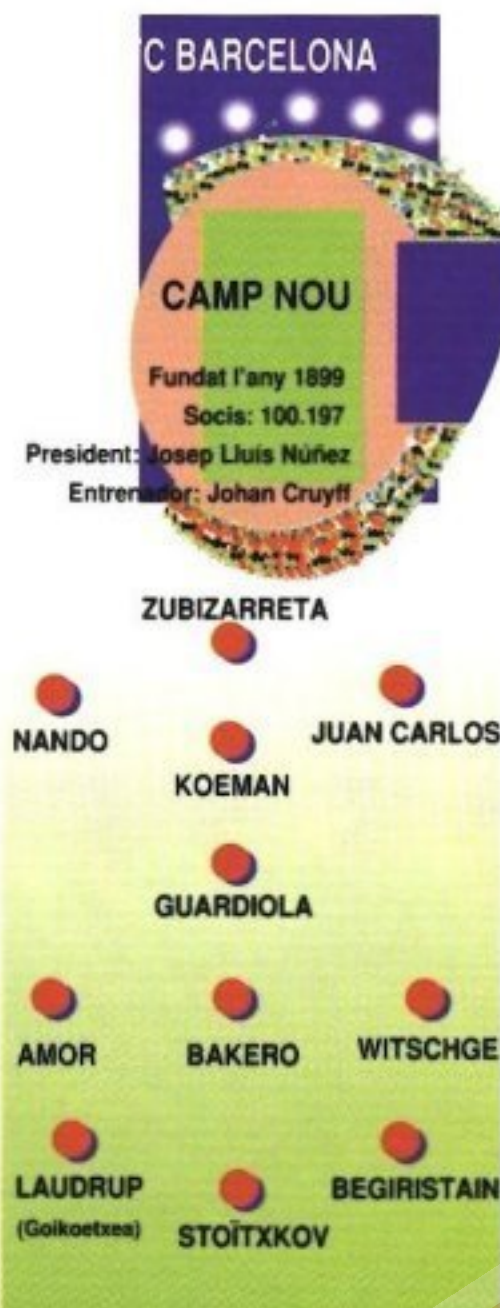
per 2-3 a Kíev. Les dificultats que està tenint el conjunt blau-grana en els últims partits de Lliga a casa (dos empats consecutius contra l'Sparting i el Real Madrid) també són un avís que el triomf en el partit d'aquesta nit no es pot donar per suposat.

Johan Cruyff podrà tenir avui el danès Michael Laudrup i Guillermo Amor a l'alineació titular. L'escandinau, que va ser baixat contra l'Atlético de Madrid dissabte passat, ja està recuperat de la seva subluxació a la clavicula dreta i podrà aportar la seva genialitat a un equip que, encara que funciona com un bloc, troba a faltar el danès, una peça bàsica a l'onze titular.

Laudrup només va jugar quaranta-cinc minuts a Kíev, però aquell partit ja estava encarrilat amb el gol de Stoixkov quan Cruyff va decidir reservar el danès, amb problemes en una cuixa, pel partit de Lliga contra el Real Madrid.

Guillermo Amor ja ha complert els dos partits de sanció que la UEFA li va imposar per la seva expulsió en el partit contra l'Sparta i avui serà titular. El valencià ha tingut mala sort aquesta Copa d'Europa ja que només ha pogut jugar 17 minuts contra l'Sparta. Els quatre partits anteriors estava sancionat per la seva expulsió de la temporada passada a les semifinals de la Recopa contra la Juventus de Torí.

La presència dels quatre estrangers de la plantilla sembla segura avui i el gran sacrificat podria ser Miquel Àngel Nadal tot

Juan Carlos s'ha assegurat un lloc a la defensa del Barça

i que Txiqui Begiristain també ha caigut de l'onze titular en alguns partits, com per exemple el de Kíev. Johan Cruyff posarà a la defensa Nando o Cristóbal, Juan Carlos i Koeman i al mig de camp hi haurà Guardiola, Amor i Witschge. Al davant són segurs Laudrup, Stoixkov i Bakero.

El búlgar Hristo Stoixkov, autor del primer gol, va ser l'heroi de l'anada i va desafiar el fred i el Dinamo amb les mànigues arremangades i un joc excel·lent.

El rendiment de Stoixkov és clau pel Barça. Si Stoixkov està desassistit com el dia del Real Madrid, el Barcelona té molts problemes per marcar. Igualment, l'aportació de Witschge al carril esquerre és fonamental. El dia de l'Sparta l'holandès va jugar un dels millors partits des que va fitxar aquesta temporada. La seva actuació va ajudar a superar un empat amb un home menys des de la primera mitja hora de partit. En canvi, a Kíev, Richard Witschge va fer la sensació de ser absent del partit, ben marcat pel seu rival.

El Barça haurà de pressionar el conjunt ucraïnès, que probablement adoptarà una tàctica defensiva a l'espera de poder sorprendre en algun contraatac i intentant no gastar més forces de les necessàries. Si l'equip de Cruyff ofereix la mateixa imatge que als tres partits anteriors de Copa d'Europa, la victòria no serà difícil.

El Barcelona va començar la lligueta semifinal al Camp Nou contra l'Sparta de Praga, precisament el que sembla el rival més perillós. El campió de la Lliga txecoslovaca va perdre per 3-2 però és el segon del grup B a dos punts del Barça després de vèncer el Dinamo de Kíev a Praga (2-1) i d'empatar a Lisboa.

Si s'imposa la lògica i el Barça derrota avui el Dinamo, el passat a la final podria aconseguir-se al camp de l'Sparta de Praga, en el duel que decidiria el primer de grup, sobretot si l'Sparta supera també avui el Benfica. Com va dir Cruyff, el Barcelona necessita tenir tres punts per arribar a la tercera final de Copa d'Europa de la seva

El Barça va demostrar a l'anada a Kíev que és superior a l'equip ucraïnès

Laudrup, recuperat de la lesió, i Amor, que ha complert la sanció, seran titulars

història, la segona en els últims set anys.

Però els comptes de Cruyff només són vàlids si l'Sparta perd algun punt ja que en el cas d'un doble triomf dels blau-grana i dels txecoslovacs a la jornada d'avui la diferència entre tots dos només seria de dos punts i el Barça hauria de puntuar a Praga o vèncer el Benfica al Camp Nou en l'últim partit de la lligueta, el nou sistema de competició aplicat aquest any.

El Barça ha exhibit un alt nivell de concentració en els tres partits de la lligueta i els patiments de Kaiserslautern s'han oblidat, en part gràcies a la tranquil·litat psicològica que dona la nova fórmula, que evita la sensació de saber que estàs eliminat si et marquen un gol més.

Tampoc el Dinamo de Kíev va demostrar al partit d'anada que tingués homes d'una qualitat tècnica excepcional ni un mig del camp capaç de controlar la pilota. El Barça de Johan Cruyff pateix davant els rivals amb capacitat per dominar la pilota més temps que ell, tal com va passar al derbi contra el Real Madrid. A l'anomenat partit de l'any, que després no va resultar tan decisiu per la Lliga com es preveia, l'equip blanc va anul·lar la capacitat ofensiva blau-grana controlant la pilota al mig del camp més temps que els homes de Cruyff.

El Dinamo de Kíev ha perdut els seus millors homes, fitxats per clubs estrangers enmig de la crisi de l'antiga Unió Soviètica. En especial, Iuran, que ara defensa la samarreta del Benfica, era el pilar ofensiu del conjunt ucraïnès, que encara no li ha trobat relleu. La nova estrella del Dinamo, el davanter Salenko, encara no té gaire experiència internacional, i no va inquietar massa la porteria de Zubizarreta a l'anada.

El migcampista Zaets és qui canalitza el joc del Dinamo, un equip amb una defensa vulnerable si el Barça prodiga les accions ràpides. L'actuació de Stoixkov serà decisiva per trencar la barrera defensiva ucraïnesa, com ja ho va fer quinze dies enrera. Els defenses Loujni, Tseveiba i Morov són

lluny de la seva millor forma i poden ser desbordats amb accions ràpides.

En definitiva, el Barcelona ha de guanyar el Dinamo de Kíev per posar un peu i mig a la final de Wembley i per obtenir la tranquil·litat idònia per afrontar la visita al camp de l'Sparta i després rebre al Camp Nou un Benfica que llavors pot estar descartat. El duel més espectacular del grup B, que alguns havien titllat de final anticipada, el Barça-Benfica del 15 d'abril, pot ser intransigent si els homes de Cruyff aprofiten els tres punts d'avantatge que tenen. El Barça està fent una marxa imparable a Europa i un Dinamo de Kíev amb poc rodatge i escasses possibilitats de classificació sembla un rival que no pugui posar en perill la marxa cap a la final de la Copa d'Europa, el títol més desitjat pels aficionats barcelonistes i l'únic trofeu continental que falta a les vitrines del Museu del Barça, on ja hi ha tres Recopes i tres Copes de Fires.

Ronald Koeman, un canoner en forma

L'holandès Ronald Koeman ha fet callar moltes crítiques que havia rebut. En l'últim mes, el lliure holandès ha jugat a un gran nivell i ha demostrat que està en forma. Segur en defensa, Koeman ha destacat en atac gràcies al seu potentíssim xut, que ha proporcionat gols com el marcat al Real Madrid.

EL CALENDARI

27 de novembre

GRUP A

Anderlecht-Panathinaikos 0-0

Sampdoria-Estrella Roja 2-0

GRUP B

Dinamo de Kíev-Benfica 1-0

FC Barcelona-Sparta 3-2

11 de desembre

GRUP A

Estrella Roja-Anderlecht 3-2

Panathinaikos-Sampdoria 0-0

GRUP B

Sparta-Dinamo de Kíev 2-1

Benfica-FC Barcelona 0-0

4 de març

GRUP A

Panathinaikos-E. Roja 0-2

Anderlecht-Sampdoria 3-2

GRUP B

Benfica-Sparta 1-1

D. Kíev-FC Barcelona 0-2

18 de març

GRUP A

E. Roja-Panathinaikos -

Sampdoria-Anderlecht -

GRUP B

Sparta-Benfica -

FC Barcelona-D. Kíev -

1 d'abril

GRUP A

Panathinaikos-Anderlecht -

Estrella Roja-Sampdoria -

GRUP B

Benfica-Dinamo de Kíev -

Sparta-FC Barcelona -

15 d'abril

GRUP A

Anderlecht-Estrella Roja -

Sampdoria-Panathinaikos -

GRUP B

Dinamo de Kíev-Sparta -

FC Barcelona-Benfica -

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	GF	GC	Pts
Estrella Roja	3	2	0	1	5	4	4
Sampdoria	3	2	1	1	4	3	3
Anderlecht	3	1	1	1	5	3	3
Panathinaikos	3	0	2	1	0	2	2

Panathinaikos, 0 - Estrella Roja, 2

P.: Wandzik, Apostolakis, Kalatsis, Karageorgiu (Franzoso, 75), Mauridis, Kalitzakis, Saravakos, Antoniou, Donis, Warzycha, Christodolou i Marangos.

ER.: Lekovic (Milogevic, 54'), Radinovic, Visigieljevic, Jugovic, Belodedic, Tanjga, Ivic, Pancev, Ratkovic i Mijailovic.

Gols: 0-1, Pancev, 70', 0-2 Pancev, 85'.

Anderlecht, 3 - Sampdoria, 2

A.: Maes, Crasson, Kooiman, Rutjes, De Wolf, Walem, Versavel, Oliveira (Lamprey, 65'), Degryse, Niliis i Boffin (Van Baekel, 75').

S.: Pagliuca, Manini, Vierchowod, Buso, Pavi, Lanna, Lombardo, I. Bonetti, Cerezo, Katanec, Vialli, Mancini.

Gols: 0-1 Vialli, 26', 1-1 Degryse, 53', 1-2 Vialli, 62', 2-2 Niliis, 66', 3-2 Niliis, 90'.

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	GF	GC	Pts
Barcelona	3	2	1	0	5	2	5
Sparta Praga	3	1	1	1	5	3	3
Benfica	3	0	2	1	1	2	2
Dinamo Kíev	3	1	0	2	2	4	2

Benfica, 1 - Sparta de Praga, 1

B.: José Carlos, Paulo Madeira, William Veloso, Paulo Sousa, Kulkov (Pacheco, 33'), Them, Rui Costa, Magnusson, Iuran.

S.P.: Kouba, Novotny, Mistr, Vrabec, Hounak, Nemecek, Nemecek, Chovanec, Frydek, Sigel i Trval (Cherny, 73').

Gols: 0-1 Novotny, 32', 1-1 Pacheco, 53'.

Dinamo de Kíev, 0 - FC Barcelona, 2

D.K.: Koutepov, Loujini, Besmeljini, Tsveiba Chmatovalenko, Y. Morov, Zaets, Grytsyna, Annenkov, Sharan (Volotok, 75') i Salenko.

FCB.: Zubizarreta, Nando, Nadal, Juan Carlos, Koeman, Guardiola, Eusebio, Witschge, Laudrup (Begiristain, 54'), Bakero (J. Salinas, 64'), Stoitskov.

Gols: 0-1 Stoitskov, 32', 0-2 Salinas, 67'.

Totes les dades sobre les competicions europees

Els màxims golejadors de l'edició actual

Amb 7 gols: Papin (Olympique)

Amb 6: Vialli (Sampdoria) i

Niliis (Anderlecht)

Amb 5: Iuran (Benfica)

Amb 4: Smith (Arsenal),

i Isaias (Benfica)

Amb 3: Laudrup (Barcelona),

Lombardo (Sampdoria), Pisont

(Panathinaikos)

RECOPA

Quarts de final

Anada: 4 de març/Tornada: 18 de març

3-2	At. Madrid-Bruges	-
2-1	Werder Bremen-Galatasaray	-
0-0	Roma-Monaco	-
1-0	Feyenoord-Tottenham Hotspur	-

COPA DE LA UEFA

Quarts de final

Anada: 4 de març/Tornada: 18 de març

1-1	Sigma Olmouc-Real Madrid	-
0-2	BK1903-Tori	-
2-0	Genoa-Liverpool	-
0-0	Gant-Ajax Amsterdam	-

Les xifres de la Copa d'Europa

	MINUTS JUGATS	GOLS MARCATS	PASSADES DE GOL	REMATADES A PORTA	TARGETES GROGUES	TARGETES VERMELLES	FALTES COMES	FALTES REBUDES
NANDO	360	0	0	0	1	0	5	3
KOEMAN	630	0	1	20	0	0	2	2
FERRER	270	0	0	0	0	0	15	5
SERNA	254	0	0	0	0	0	9	0
JUAN CARLOS	298	0	0	0	0	0	2	1
ALEXANKO	19	0	0	1	0	0	0	0
CRISTOBAL	142	0	0	1	0	0	4	2
AMOR	17	1	0	1	0	1	0	0
BAKERO	424	2	1	9	1	0	6	15
GUARDIOLA	594	0	1	2	0	0	7	2
NADAL	301	0	0	7	0	0	7	3
EUSEBIO	466	0	0	4	0	0	9	4
WITSCHGE	630	0	1	8	1	0	11	19
BEGIRISTAIN	439	2	1	9	1	0	6	7
GOIKOETXEA	166	1	1	3	1	0	0	8
LAUDRUP	594	3	1	7	0	0	6	21
SALINAS	140	1	0	2	0	0	2	4
STOITXKOV	467	1	0	19	2	0	15	22
	MINUTS JUGATS	GOLS ENCAIXATS	ATURADES DE GOL	SORTIDES DE PORTERIA	TARGETES GROGUES	TARGETES VERMELLES	FALTES COMES	FALTES REBUDES
ZUBIZARRETA	630	6	32	14	0	0	0	1
BUSQUETS	0	0	0	0	0	0	0	0
ANGÓY	0	0	0	0	0	0	0	0

BARCELONA

enitosports

BARCELONA

Rambla Catalunya, 81 - Tels. (91) 215 2472 - 215 2926 - 487 0596 - Fax (93) 487 3323 - 08008 BARCELONA

Carles Rexach

Segon entrenador del FC Barcelona

*“Amb Cruyff no sóc
ni em sento segon, la
meva opinió també val”*

S'agafa descaradament i deliberadament a la vida. Reconeix sense amagar-se'n que és un ésser privilegiat, dels pocs que queden al món. Disfruta de la seva feina com un nen mentre la resta de la humanitat remuga i gemega quan sona el despertador. Charly Rexach, el segon entrenador del FC Barcelona, destil·la sinceritat per tots els poros de la pell i et fa sentir un amic més quan parles amb ell. Lluny del que podria arribar a fer sent qui és, es limita a seguir el seu camí saltant per damunt les pedres com si fos sin de xiclet.

Text: CARME BARCELÓ
Fotos: ORIOL TARRIDAS

Li diuen Charly perquè quan van arribar els estrangers de la seva època a l'equip allò de Carlos els sonava a nom de gos i el cognom, Rexach, era absolutament impronunciable. I s'ha quedat amb el diminutiu anglès, tan internacional i tan accessible com ell mateix. És la mà dreta de Cruyff, l'ombra d'una altra ombra, el complement precís per un geni "amb masses rampells", com diu Rexach amb un somriure. És el tàndem perfecte, la parella que es dona llibertat però que no poden passar l'un sense l'altre. El

"El dia que vegi que es perd un partit per un excés de confiança seré el primer que ho diré"

seny i la rauxa.

Seu amb parsimònia al sofà d'una cèntrica cafeteria. Demana un cafè sol i ignora totalment que la gent del seu voltant se'l mira i el remira. A Charly el preocupen les seves coses, la feina, la família, el dia a dia, el Madrid, l'Atlético, el Dinamo d'aquesta nit humida.

—Avui no te'n pots fiar de ningú i no ens

hem de remuntar gaire lluny per recordar que els de Kíev, l'any passat, després del nostre 2-3 a l'anada, van empatar a un gol a casa. Aquest partit l'hem de guanyar. Els dos punts són el vuitanta per cent del bitllet per anar a Wembley. Que la gent es mostra confiada? Potser de cara a l'exterior ho sembla, però nosaltres tenim molt clar que ens la juguem i no podem relaxar-nos ni un segon. El dia que vegi que perdem un partit per un excés de confiança seré el primer que ho diré.

—Diuen que el desgastament a Kíev va influir negativament en el rendiment físic dels blau-grana contra el Real Madrid, partit que encara no ha oblidat ningú.

—No hi estic d'acord. El que va influir en

"Fa poc no comptàvem per res i ara resulta que som el que no hi ha"

el rendiment, deixem-nos de punyetes, va ser el gol que vam encaixar. Tothom es va enfonsar. La gent de la graderia, del banc i de la gespa es va quedar freda. Si en comptes de l'empat arriba el segon gol, el públic hauria vist un Barça espectacular. ¿Per què el Barça no dona el que cal quan més s'espera d'ell? Per la pressió. Sembla una paraula buida, un recurs, però no ho és pas.

—Doncs el seu equip pateix...

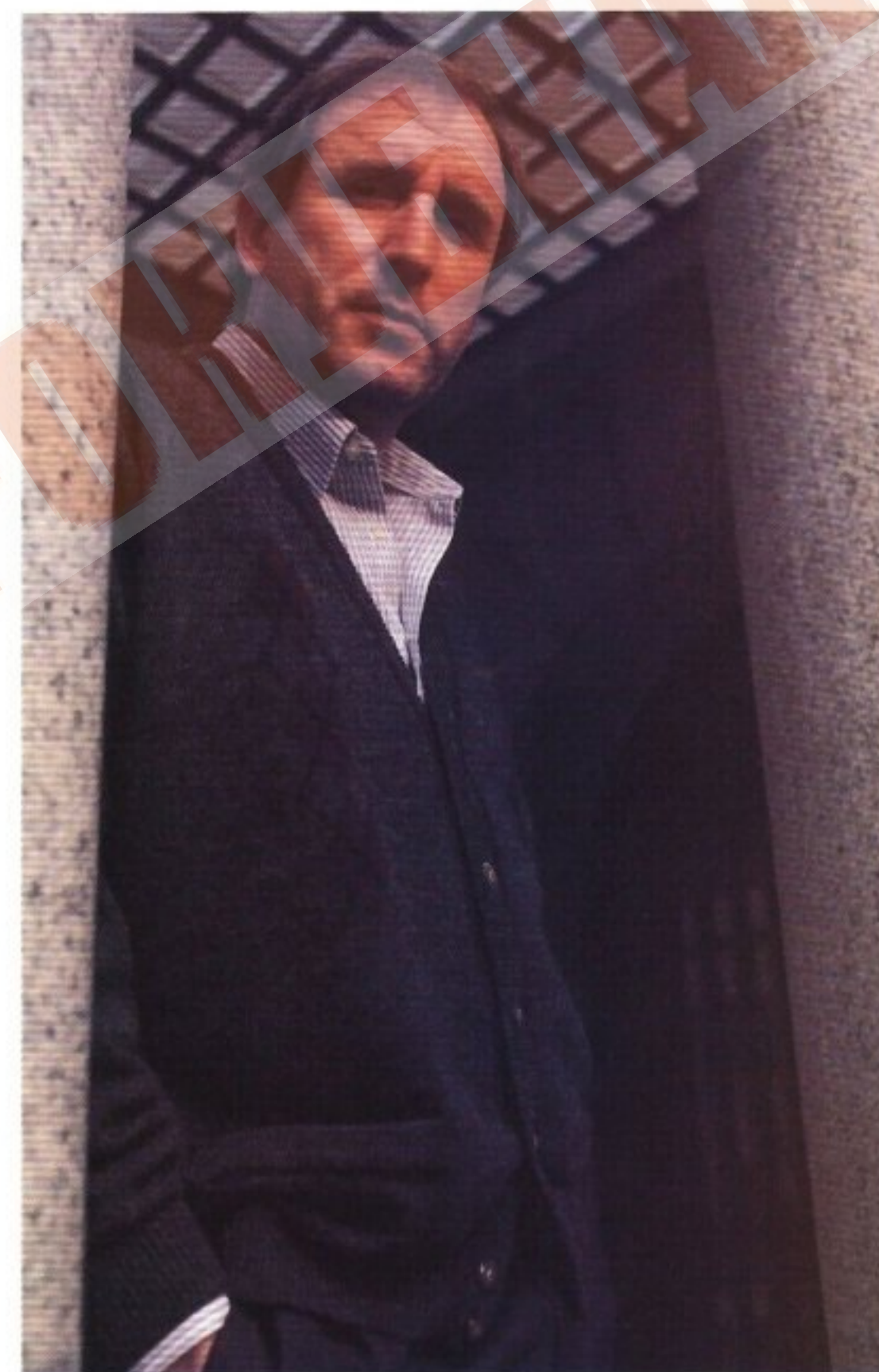
—Pateix hipertensió total. Imagina't, el dilluns es comença a parlar del partit i ja tens tema per tota la setmana. Quan la gent no pateix per una cosa, sembla que surti sola, que vagi ben encaminada sense que tu li donis empentes. Però quan tothom comença a preocupar-se'n, malament. La cosa comença a bullir i la ballem. Després tenim el pessimista, el que llança la Lliga vint jornades abans que s'acabi. És un mal endèmic d'aquesta casa i la nostra tasca és, com a mínim, fer creure a l'afició que això és un joc i pot passar qualsevol cosa. La gent ho ha vist aquest any. Érem a vuit punts del Madrid i ja no comptàvem ni per recollir pilotes. Ara resulta que som "el que no hi ha" i que podem aconseguir-ho tot.

—Lliga o Copa d'Europa?

—Amb el cor, culé per descomptat, a la mà et diré que si m'obliguessin a triar em quedaria amb el títol continental. Però jo penso que tenim una plantilla que pot aconseguir-ho tot. No obstant, moltes persones amb qui he parlat em diuen que sí, que això de la Copa d'Europa està molt bé però que el que volen és la Lliga. Suposo que és per allò de ser davant del Madrid, no ho sé. El cas és que el barcelonista de tota la vida vol la Lliga i si col·loquem la Copa al museu, encara millor. Però per ell és més secundari.

—El que resulta evident és que el Barça té una oportunitat històrica.

—A la tercera va la vençuda. Mira, tinc molta fe. A Berna no va poder ser, tampoc a Sevilla. Ara ja ens toca. I el club s'ho mereix potser més que cap altra entitat. Aquella final contra l'Steaua va ser el desencís més gran de la història blau-grana. Era com

jugar al Camp Nou amb un rival accessible. No, no es pot tornar a repetir una cosa així.

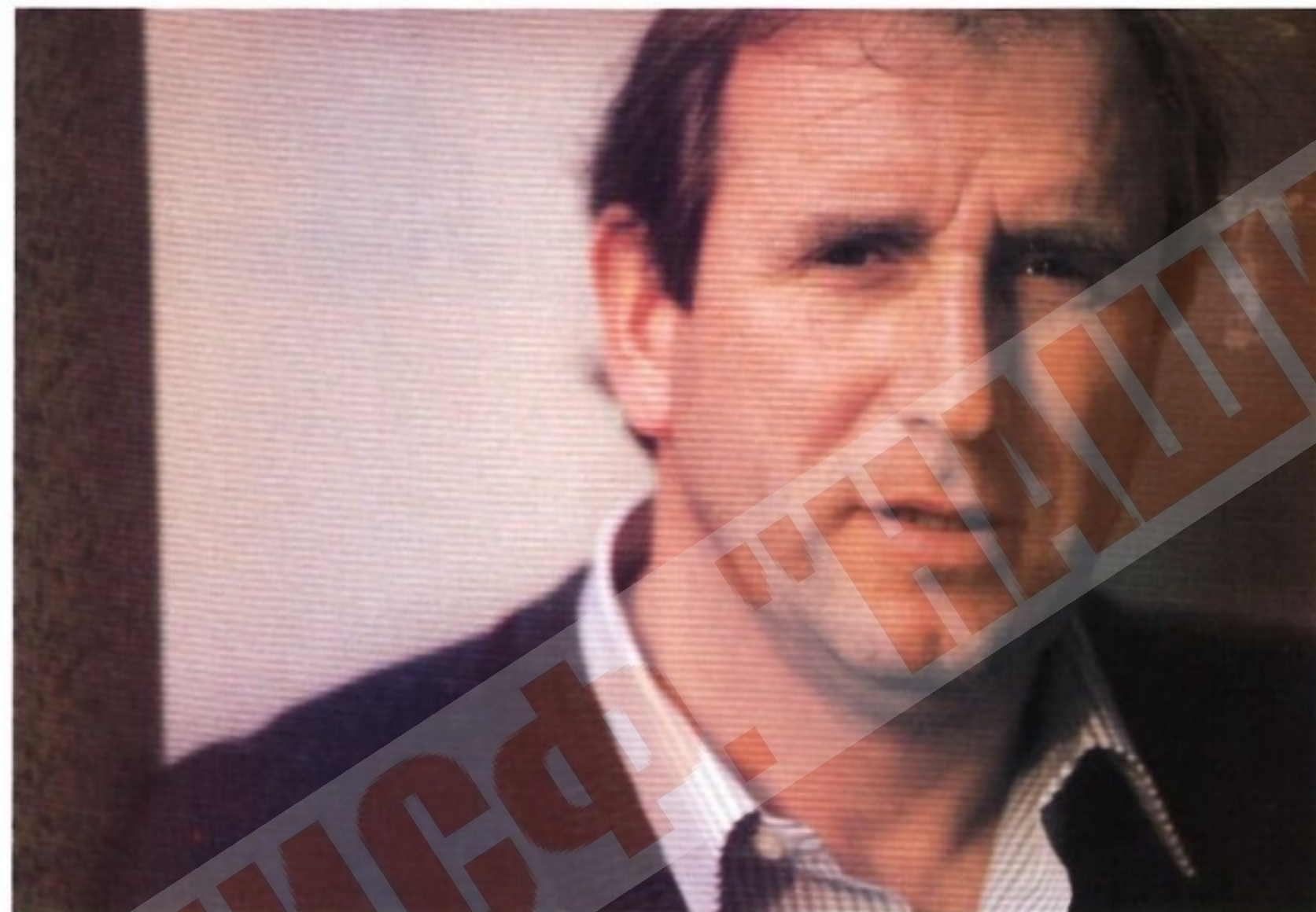
—Quin sistema li agrada més, el de lligueta o el de les eliminatòries de tota la vida?

—Per l'equip que tenim ara és millor el sistema actual. Per què? Doncs perquè el Barça sempre ha estat un equip irregular i ha demostrat la seva vàlua a les competicions curtes. Fent servir termes pugilís-

tics, podríem dir que el que abans es guanyava per KO ara s'aconsegueix per punts. Fa uns anys podíem vèncer el millor equip del món i perdre contra el pitjor. Afortunadament, això ho hem anat canviant.

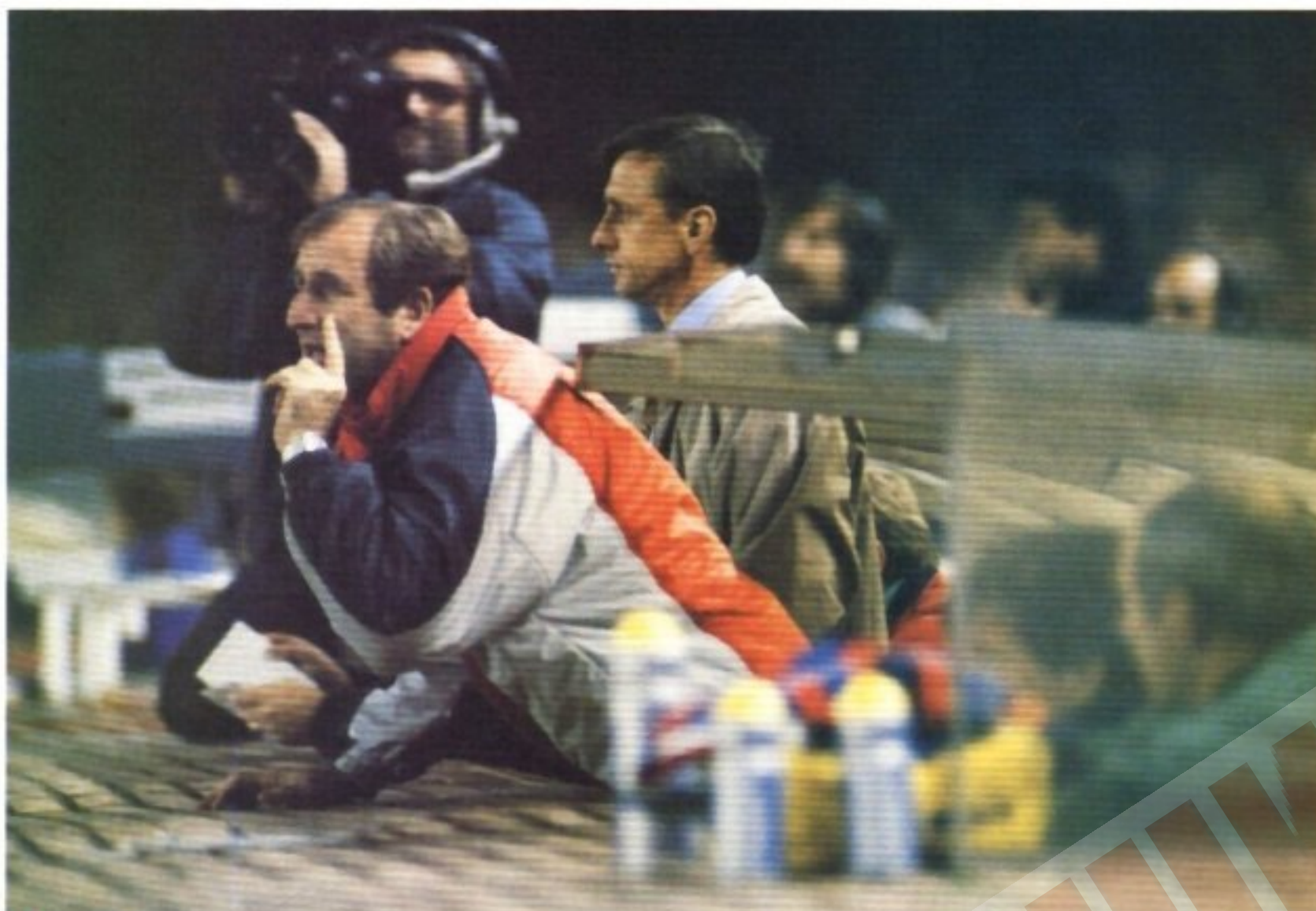
—En aquesta metamorfosi hi intervenen molts factors.

—Sí, és clar, no només el treball dels tècnics. Les plantilles són cada vegada més

"En un momento dado"

Parlant amb Rexach vam descobrir el secret de la famosa frase del tècnic holandès Johan Cruyff. Les paraules que més repeteix el primer entrenador del conjunt blau-grana en qualsevol conversa són el fruit d'una "fusellada" de la manera de parlar d'en Charly. "En català és molt normal utilitzar l'expressió 'en un moment donat' i com que en Johan quan va arribar al Barça sempre estava amb mi, es va quedar ràpidament amb la frase", explica Carles Rexach. Charly recorda que "Johan Cruyff no va tardar gaire a traduir-la al castellà". El tècnic català reconeix que "queda fatal i ho sap, però com que en diu de tan grosses... gairebé no es nota".

Un ajudant que ja sap el que és fer de primer

Rexach no ha estat mai el primer tècnic però ja ha tingut més d'una vegada l'experiència d'haver de prendre les decisions tàctiques del seu equip damunt el camp. Carles Rexach ha estat substituït provisional dels dos entrenadors que ell ha tingut com a caps. El primer cop que Rexach va suportar la responsabilitat màxima al banc va ser a conseqüència d'una depressió que va patir Luis Aragonés enmig de la problemàtica temporada 87-88. Posteriorment, amb Cruyff, ja al càrrec, Rexach ha ocupat el banc en solitari quan l'holandès va ser intervingut quirúrgicament i quan ha hagut de complir alguna sanció.

professionals. Les històries i les histèries de fa uns anys ja no es veuen. El nostre vestidor no el venem com si fos la colla d'amics de tota la vida, però el que no hi ha són capelletes. És normal que uns es facin més amb uns que amb altres, però tots tenen claríssim que els objectius són els mateixos i ells es controlen. Sense shows, sense crits..., però allà no es descarrila ningú.

—I Cruyff, com es mou enmig d'aquest cercle tancat?

—Molt bé perquè, de fet, la clau de l'èxit perquè aquesta fórmula funcioni és ell mateix amb la seva personalitat. Johan pot fer molta conya amb un jugador, anar a dinar amb ell i la seva parentela però si

dues hores més tard, a l'entrenament, no dóna la talla, li cau la bronca com a qual-sevol. Cruyff, a l'hora de treballar, no té pare ni mare. Fora de la feina pot ser l'amic més increïble del món.

—Molts professionals, molts diners, molta psicologia... i aquell caliu d'abans que s'ha perdut.

—Precisament no fa gaire parlàvem

Johan, a l'hora de treballar, no té pare ni mare i fora pot ser l'amic més increïble

d'això amb Johan. Sí, enyorem una mica aquell ambient i, quan ho recordem, els jugadors riuen i pensen: "Ja surten aquests vells explicant batalletes". Les coses han canviat perquè, per exemple, els viatges es fan molt ràpids i no promouen la convivència. Quan jo era jugador et tiraves mitja vida dins d'un autocar i això donava peu a parlar amb un, a fer-li la punyeta a l'altre i a cremar-li el diari al que l'estava llegint. Un altre exemple: els hotels. Ara cadascú té la televisió a la seva habitació, vídeo "walki-talkis" o "walkmans", com es diguin, i s'aïlla de la resta. Abans vèiem la tele tots en una gran sala i a veure qui la deia més grossa. També sortíem sempre després de

El futbol és un joc, no un mal de ventre o una úlcera d'estómac

jugar el partit, i amb el Barça actual, que jo recordi, només ho van fer la temporada passada a Tenerife... i perquè era carnaval.

—Els vells temps que no tornen, Charly.

—Però hem de recordar-los i viure a totes el present. Mai saps el que et passarà demà. I això ho trasllado al futbol. La gent no pot estar pensant encara que vam empatar a casa amb el Madrid i que el Zubi va fer això o allò. Sempre he dit el mateix als meus jugadors, que no suportu veure'ls plorar perquè han perdut un partit. Si no ha pogut ser, doncs a pensar en el següent, que és el que hem de guanyar.

—És molt difícil?

—Molt, moltíssim, però hem de desdramatitzar. En aquesta qüestió, Johan i joensem exactament igual. El futbol és un joc, no un mal de ventre o una úlcera d'estómac. Quasi no hi ha res transcendental en aquesta vida. Tot té la seva importància, evidentment, però no hem d'afegir dramatisme a un joc. La nostra feina amb els jugadors és mentalitzar-los que estiguin preparats tant per anar a la plaça Sant Jaume com per rebre tots els pals del món.

—Quan parla de viure el moment segur que està pensant que ara, fa un any, vostè quasi no dormia mentre Cruyff es recuperava d'una intervenció a vida o mort.

—Allò va ser molt fort, una passada. Ara, amb el temps, no puc fer menys que mirar-lo i pensar: "Tio, estàs fantàstic". S'ha recuperat molt bé. Sí, és cert, van ser dies en els quals ningú no pensava que aquella primera jornada sense Johan jugàvem a casa amb el Tenerife. Ni els jugadors, ni el públic ni jo estàvem pendents del tema esportiu. Va ser després d'aquell partit quan ens ho vam plantejar i vam dir: "Ostres! Hem vençut aquest equip amb prou feines i hem de seguir endavant". I vam fer un 0-6 a Bilbao que encara es recorda.

—I Rexach al banc, portant la batuta

"Com la Pili i la Mili"

La mà dreta de l'holandès Johan Cruyff reconeix amb un somriure que "no sabria dir-te amb qui passo més temps si amb la meua dona, Silvia, o amb en Johan". L'entrenador català fins i tot dubta de "si em coneix millor la Silvia o el mateix Johan". Carles Rexach explica que, "entre els viatges, els entrenaments i els compromisos que tenim al capdavant de la plantilla del FC Barcelona, ens passem junts mitja vida". L'entrenador català reconeix somrient que "en Johan i jo, en aquesta situació, semblem la Pili i la Mili però ens portem molt bé i, el que encara és més important per treballar a gust i rendir en la nostra feina és que sempre ens ho passem d'allò més bé. Aquest ambient és una situació ideal, immillorable". Pel tècnic català, treballar amb la família comporta risc, però fer-ho amb un amic..., fantàstic.

d'un Barça fet pols moralment.

—Quan va passar el que va passar, l'últim que em vaig plantejar va ser si seria el primer entrenador o una "vedette" del Molino. Recordo que estava dinant amb l'Asensi i vaig sentir la notícia per la ràdio. Em vaig aixecar i, t'ho prometo, no sé ni si vaig pagar el compte. Durant quinze dies, em feia mal tot. Notava corrents al braç, símptomes de totes les malalties... horrorós. Però tant els jugadors com el Tonny (es refereix a Bruins Slot) ens vam fer forts i vam sortir-ne.

—Quan es decidirà a ser el primer tècnic d'un equip?

—Per circumstàncies de la vida ja m'ha tocat, però, a hores d'ara no m'ho plantejo. El que tenim ara funciona tan bé que no m'imagino estar de cap altra manera. Amb Cruyff no sóc ni em sento segon. La seva opinió val tant com la meua. Per això sempre dic que, malgrat que sembli una contradicció, jo no podria ser el segon de ningú. No serveixo per dir "amén". I la

gran majoria de "segons" no discuteixen...

—Màxim rendiment amb el mínim esforç. No sé si la frase és seva però vostè la utilitza constantment i la gent pensa que va de gandul per la vida.

—Tinc fama de ser poc treballador. Fins i tot em feu broma els periodistes i m'aplau-diu el dia que em veieu recollir els cons de l'entrenament. Ara precisament estic pensant a inventar un comanament a distància per no haver-me d'ajupir (riu amb moltes ganes). Però tornant a la frase, la qüestió no és ser gandul sinó intel·ligent, perdre un quart d'hora pensant què és el millor per recuperar-lo després.

—Charly, crec que és una de les persones més felices que he conegut mai.

—No ho dubtis mai. Sóc el tio més feliç i més privilegiat del món. Quin home pot despertar el seu fill per anar al col·legi i que quan li pregunta què farà li respon: "Anar a jugar al futbol". Només serveixo per això i és per l'únic que m'he sacrificat. Però no m'ha costat cap esforç.

diari del
Barcelona

CRISTÓBAL

FOTO: ORIOL TARRIDAS

Nascut el 21 d'agost de 1967
a Priego (Cordova)
Fa 1,76 m i pesa 71 kg. Defensa
Ha jugat a la Damm, als equips
interiors del FC Barcelona,
i a l'Oviedo i el Logroñés cedit.
Aquesta es la seva primera
temporada al club. Havia jugat
al primer equip la campanya 87-88

Abel Resino està rebent molts més gols que la temporada passada, quan va guanyar el trofeu Ricardo Zamora

EL DESIG DE SER UNA ALTERNATIVA I NO UN "PROJECTE"

Text: SANTI GIMÉNEZ

Fotos: MICKY RIBERA

És l'equip que des de fa més de deu anys representa l'eterna alternativa per guanyar el títol de Lliga. Aquestes alternatives es van convertir en "projectes" quan Jesús Gil y Gil va arribar a la presidència del club, però els resultats mai han acompanyat un Atlético de Madrid que en pocs anys li ha pres al Barcelona la fama de ser l'equip menys seriós del campionat.

Any rera any, però, l'Atlético de Madrid ha anat convertint-se en un equip més coherent i ja no acabava la temporada havent acomiadat tres entrenadors i aquesta tranquil·litat ha repercutit en un millor rendiment esportiu.

L'Atlético de Madrid es juga avui contra el Barcelona la possibilitat de començar a comptar pel títol de Lliga, o quedar-se simplement en l'enèsim projecte de Jesús Gil. Una derrota avui deixaria els matalassers, que no poden disposar de Paolo Futre, a sis punts del cap de la classificació.

La temporada passada l'equip va guanyar la Copa del Rei i durant gran part de la Lliga es va mostrar com l'única alternativa al gran joc que feia el FC Barcelona.

Aquesta temporada, el seu inici esperançador s'ha vist frustrat per uns resultats dolents al seu estadi que van tornar a encendre la polèmica entre els jugadors, el tècnic i el president. Aquest incident, que va acabar amb Losada suspès de sou i feina, va allunyar l'equip matalasser de les posicions de privilegi.

No obstant, l'Atlético de Madrid sembla haver superat aquesta crisi i ha tornat a la Lliga fent un bon futbol i liderat sobre el terreny de joc per un Paolo Futre que està fent la seva millor temporada des que va arribar a l'Atlético de Madrid.

Tot i els problemes interns, l'Atlético de Madrid encara té opcions de lluitar directament pel títol de Lliga. L'equip que prepara Luis Aragonés és a quatre punts del Barcelona i a cinc del Real Madrid, i aquests dos equips han de jugar encara al camp matalasser.

Per l'Atlético de Madrid perdre avui contra el Barcelona significaria dir adéu a les seves opcions per la Lliga. A l'Atlético només li serveix la victòria. Si guanya es col·loca

Dinamo Kíev

Koutepov
Loujni
Basmeljni
Tsveiba
Chmatovalenko
Yuri Moroz
Zaets
Grytsyna
Annenkov
Sharan (Volotok, 75')
Salenko

FC Barcelona

Zubizarreta
Nando
Koeman
J. Carlos
Eusebio
Nadal
Guardiola
Bakero (J. Salinas, 64')
Witschge
Stoixkov
Laudrup (Beginstain, 54')

Incidències:
Uns 35.000 espectadors a l'estadi de La República que van suportar el fred (2 graus) i la pluja.
Targeta groga per Basmeljni.

El matx de la primera volta

Àrbitre: Guy Goethals, de Bèlgica

Gols:
Minut 32' 0-1 Stoixkov
Minut 67' 0-2 J. Salinas

L'alineació del partit d'avui

L'estadística del Dinamo de Kíev a la Copa

Partits Jugats	Partits guanyats	Partits empatats	Partits perduts
3	1	0	9
Gols favor	Gols contra	Punts	Pròxim rival
2	4	47	4

DINAMO DE KÍEV

Fundat l'any 1927
President: Victor Bezverkhy
Entrenador: Anatoli Puzatx

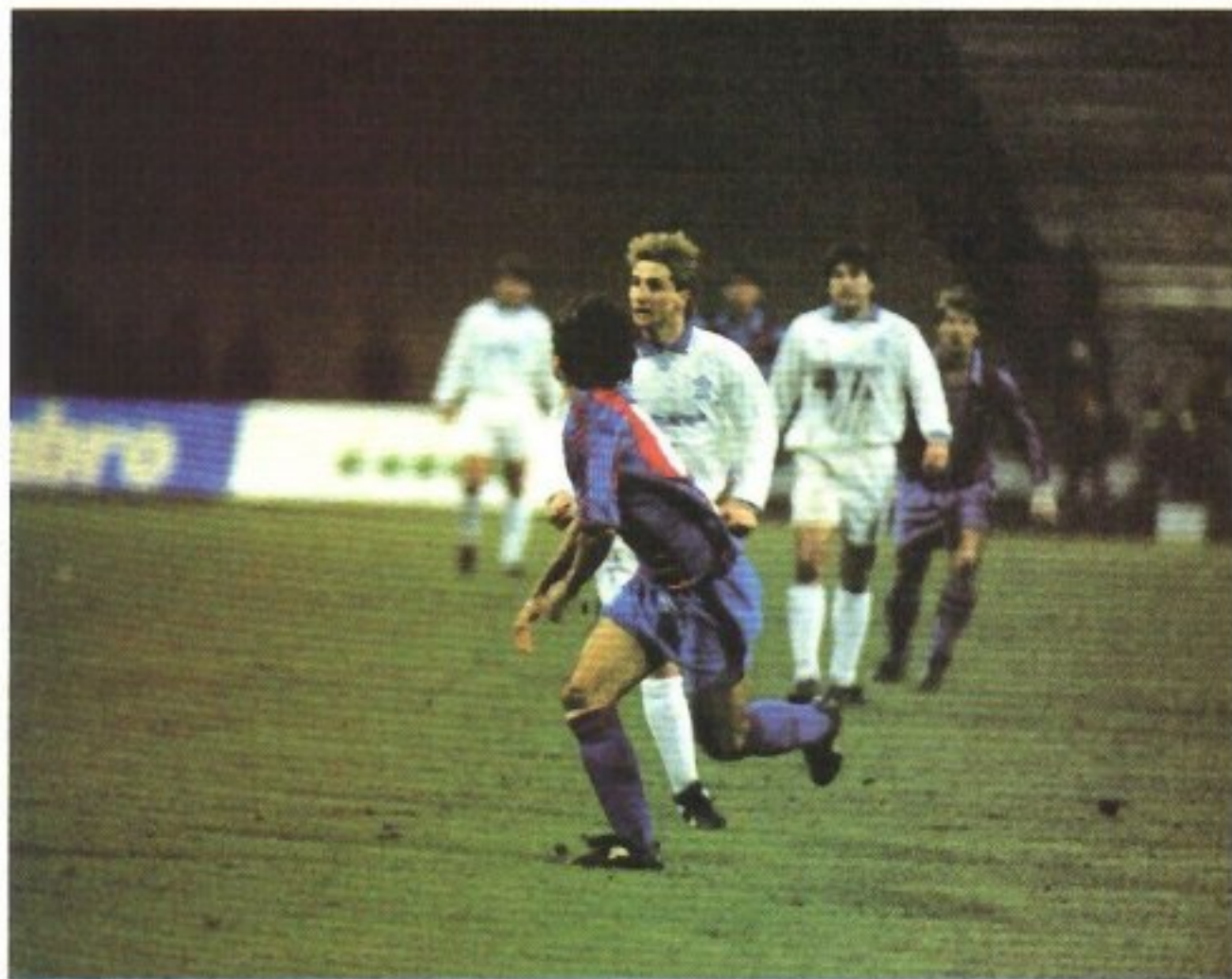
KOUTEPOV
LOUJNI TSVEIBA BESMELJNI (V. Moroz)
GRYTSYNA CHMATOVALENKO
KOVALETS ZAETS Y. MOROV
SALENKO SHARAN (Volotok)

Les xifres de la temporada

	MINUTS JUGATS	GOLS MARCATS	TARGETES GROQUES	TARGETES VERMELLES	PARTITS COMPLETS	PARTITS INCOMPLETS
LOUJNI	270	0	0	0	3	0
TSVEIBA	270	0	0	0	3	0
ALEKSANENKO	180	0	0	0	2	0
TXMATOVALENKO	270	0	0	0	3	0
KOVALETS	270	0	0	0	3	0
VIKTOR MOROS	180	0	0	0	2	0
ANNENKOV	180	0	0	0	2	0
IURI MOROS	270	0	0	0	3	0
SALENKO	270	1	0	0	3	0
XARAN	247	1	0	0	1	2
BETSA	12	0	0	0	0	1
ZAETS	180	0	0	0	2	0
GRYTSYNA	90	0	0	0	1	0
VOLOTOK	14	0	0	0	0	1
BESMERTNI	90	0	1	0	1	0
NIKULIN	0	0	0	0	0	0
SUKIASAIN	0	0	0	0	0	0
KASPAROVITXOS	0	0	0	0	0	0
	MINUTS JUGATS	GOLS ENCAIXATS	GOLS DE PENAL	TARGETES GROQUES	TARGETES VERMELLES	PARTITS JUGATS
KUTEPOV	270	4	0	0	0	3

Quinze homes per la primera volta

El tècnic ucainès, Anatoli Puzatx, només ha utilitzat quinze homes en els tres partits de la lliga de semifinals de la Copa d'Europa. El Dinamo de Kíev té un equip base força decidit i poques vegades hi ha variacions. Normalment aquestes han estat motivades per les sancions o les lesions dels homes de la formació base. Dels quinze només tretze han jugat com a mínim un partit complet. Betza i Voiotok tan sols han actual en els últims minuts dels partits. Tots dos, precisament, van substituir Xaran.

El representant d'un nou Estat

Els canvis polítics que hi ha hagut a l'est d'Europa i concretament els que hi ha hagut a l'antic territori de la Unió Soviètica han fet del conjunt de la capital ucraïnesa el representant internacional d'un nou Estat.

El Dinamo de Kiev està jugant la Copa d'Europa en representació de l'extingida Federació de la Unió Soviètica, però ningú es recorda d'això. Tots els ucraïnesos entenen que l'equip d'Anatoli Puzatx és el representant de la nova i independent nació d'Ucraïna, per això als partits jugats a l'estadi de la República, les grades eren plenes de color blau i groc, els colors de la bandera de la República Independent d'Ucraïna.

de Lisboa. Iuran era una garantia de cara al gol pel conjunt ucraïnès que difícilment pot ser oblidada pels aficionats del Dinamo. Salenko, autor del gol de l'única victòria fins ara aconseguida pels homes d'Anatoli Puzatx a la lliga —contra el Benfica—, és el seu principal recurs ofensiu. Al seu costat hi acostuma a jugar un davanter també incisiu com és Xaran. L'extrem Zaets és un home molt lluitador i una arma clau del seu equip per sortir al contraatac. Tot i això, Zaets és capaç de passar desapercegut durant el partit perquè és un home prou irregular.

Aquests tres jugadors són els homes més importants a l'esquema ofensiu de l'equip ucraïnès, que fa valer el clàssic estil rigorós del futbol de l'Est per aconseguir els seus èxits.

Com es va poder comprovar al partit jugat a Ucraïna, el Dinamo de Kiev no es troba en la seva millor forma i l'escàs rotatge de

competició que té provoca greus errades en el seu esquema tàctic.

Si jugant al seu estadi, el Dinamo les va veure venir i va cedir la iniciativa del partit al conjunt blau-grana, és molt probable que Anatoli Puzatx no gosi plantejar un partit obertament a l'atac encara que l'equip ucraïnès tingui la necessitat imperiosa de guanyar si vol seguir aspirant al passaport per anar a Wembley.

La introducció al mig del camp d'Alesanenkov, que no va poder jugar contra el Barcelona perquè patia una lesió, pot donar més consistència al centre del camp ucraïnès. A l'estadi de La República, el Dinamo de Kiev va tenir força problemes per controlar la zona ampla del terreny de joc, ja que el Barcelona, molt més experimentat sobre el camp, no va donar opció a l'equip ucraïnès.

En defensa destaca la tasca de Tsveiba, amo i senyor de l'eix central, encara que de moviments certament lents.

L'estil de joc del rival del Barcelona aquest vespre no té gaires secrets. La força i la simplicitat a l'hora de fer el seu futbol transformen el Dinamo de Kiev en un conjunt força complicat, quan aquest ho té tot

a favor. De totes maneres, la joventut i, per tant, la inexperiència que hi ha a les seves files sovint li fa alguna mala passada en partits de competició internacional. L'equip ucraïnès actual dista molt d'aquella màquina de fer futbol que era, quan a la temporada 1985-86 va aconseguir la Recopa d'Europa —la segona a la seva història— a la final contra l'Atlético de Madrid, que va derrotar a Lió per 3-0.

El Dinamo de Kiev ocupa l'última posició del grup amb 2 punts, els mateixos que tenen els campions portuguesos del Benfica de Lisboa. Després dels tres partits que han disputat, els ucraïnesos només n'han guanyat un i han perdut els altres dos. A més del Barça, l'Sparta de Praga el va derrotar a la segona jornada (2-1). El porter Kutepov ha encaixat, doncs, quatre gols, dos en cada partit perdut. Una altra derrota ucraïnesa els deixaria sense possibilitats.

Encara no fa un mes que l'equip ucraïnès ha començat la temporada oficial

Salenko és el seu principal recurs ofensiu, però no ha fet oblidar Iuran

UNA BUENA NOTICIA PARA EL DEPORTISTA Y PARA TODOS LOS AFICIONADOS AL DEPORTE

obelisco®

Presenta la reproducció de la obra pictòrica SUITE OLIMPICA del pintor JORDI ALUMÀ

1768/3500

Una Carpeta firmada por el artista, con 14 láminas (de motivos deportivos), seriados (3.500) y numerados.

obelisco®

Diputació, 41 - Tel. (93) 325 22 16
Fax (93) 426 17 86 - 08015 BARCELONA

AMB EL SUPORT DE

diari de
Barcelona 200 anys

Cortar por la línea de puntos y mandar a: OBELISCO - Diputació, 41 - 08011 BARCELONA

Señores de OBELISCO: Estoy interesado en la Reproducción de la Obra Pictórica SUITE OLIMPICA de JORDI ALUMÀ y les agradeceré me manden un Folleto ilustrado en color e información de características y precios. Todo ello se entiende sin compromiso alguno por mi parte. Mis datos son:

NOMBRE

DOMICILIO

TELEFONO

POBLACION

PROVINCIA

COD. POSTAL

Un instant del partit que van jugar a Lisboa el FC Barcelona i el Benfica

MÉS EMOCIÓ I IGUALTAT AL GRUP A DE LA L·LIGUETA

Text: SANTI GIMÉNEZ
Fotos: ENRIQUE MARCO

El fet que la l·ligueta semifinal de la Copa d'Europa hagi arribat ja al seu equador permet començar a tenir una idea més clara de les possibilitats dels vuit equips participants. Al grup A preval la igualtat i l'Estrella Roja domina per un punt la Sampdoria, líder les dues primeres jornades; mentre que els grecs del Panathinaikos han perdut moltes opcions. Al grup B, el Barcelona mana amb comoditat (dos punts d'avantatge) per sobre de l'Sparta, que està fent un paper millor del que s'esperava, i el Benfica representa la decepció del grup.

L'Estrella Roja només ha perdut un partit. Va ser a la primera jornada contra la

La l·ligueta semifinal de la Copa d'Europa ha arribat al seu equador. Al grup A la igualtat és la nota predominant i l'Estrella Roja domina per només un punt; al grup B el Barcelona és el líder destacat i el Panathinaikos ja ha dit adéu a qualsevol possibilitat de ser present a Wembley el 20 de maig.

Sampdoria; després va guanyar amb molts problemes l'Anderlecht i, a l'última jornada, va imposar el seu joc de control i va vèncer el Panathinaikos per 0-2. L'actual campió de la Copa d'Europa és, juntament amb el Barcelona, l'Sparta de Praga i l'Anderlecht, l'equip més golejador de la l·ligueta amb 5 gols.

Lluny de mostrar debilitat per la marxa de Prosinecki, de Petrovic o per la tensa situació que es viu al seu país, l'Estrella Roja ha demostrat ser un equip molt seriós i que en tot moment controla el ritme de joc del seu rival; no fa un joc espectacular, però tampoc dona opcions als contraris.

Avui l'Estrella Roja s'enfrontarà amb el Panathinaikos, l'equip menys ofensiu dels vuit que juguen la l·ligueta, com ho demostra el fet que no ha marcat cap gol en tres partits, encara que va començar molt bé la competició aconseguint un valuós empat a Astrid Park contra l'Anderlecht i empatant a casa contra la Sampdoria, fet que encara els feia tenir esperances d'una bona classificació, però la derrota de fa quinze dies al seu estadi contra l'Estrella Roja ho ha complicat tot.

La Sampdoria i l'Anderlecht juguen a l'estadi Luigi Ferraris de Gènova el partit

més interessant de la jornada d'avui.

Els italians eren els líders del grup fins a l'última jornada, en què van caure al camp de l'Anderlecht a l'últim minut. La Sampdoria completava així una corba descendent en la Copa d'Europa, ja que a la primera jornada va vèncer per 2-0 l'actual campió, després va empatar a zero a Atenes i, finalment, va perdre a Brussel·les un partit que tenia guanyat.

Amb la victòria davant la Sampdoria el conjunt belga va tornar a la vida en aquesta Copa d'Europa. Una derrota hauria significat perdre totes les opcions de jugar a Wembley. No obstant, el gol de Luc Nilis al minut 90 possibilita que el futur de l'Anderlecht sigui a les seves mans i depengui del resultat d'avui a Gènova.

Al grup del Barcelona el Benfica es juga totes les seves possibilitats a Praga, davant l'Sparta, que ha demostrat ser un equip més bo del que semblava en un principi i que ha assumit el paper de lluitar amb el Barcelona pel liderat del grup, un paper que en principi semblava destinat als portuguesos.

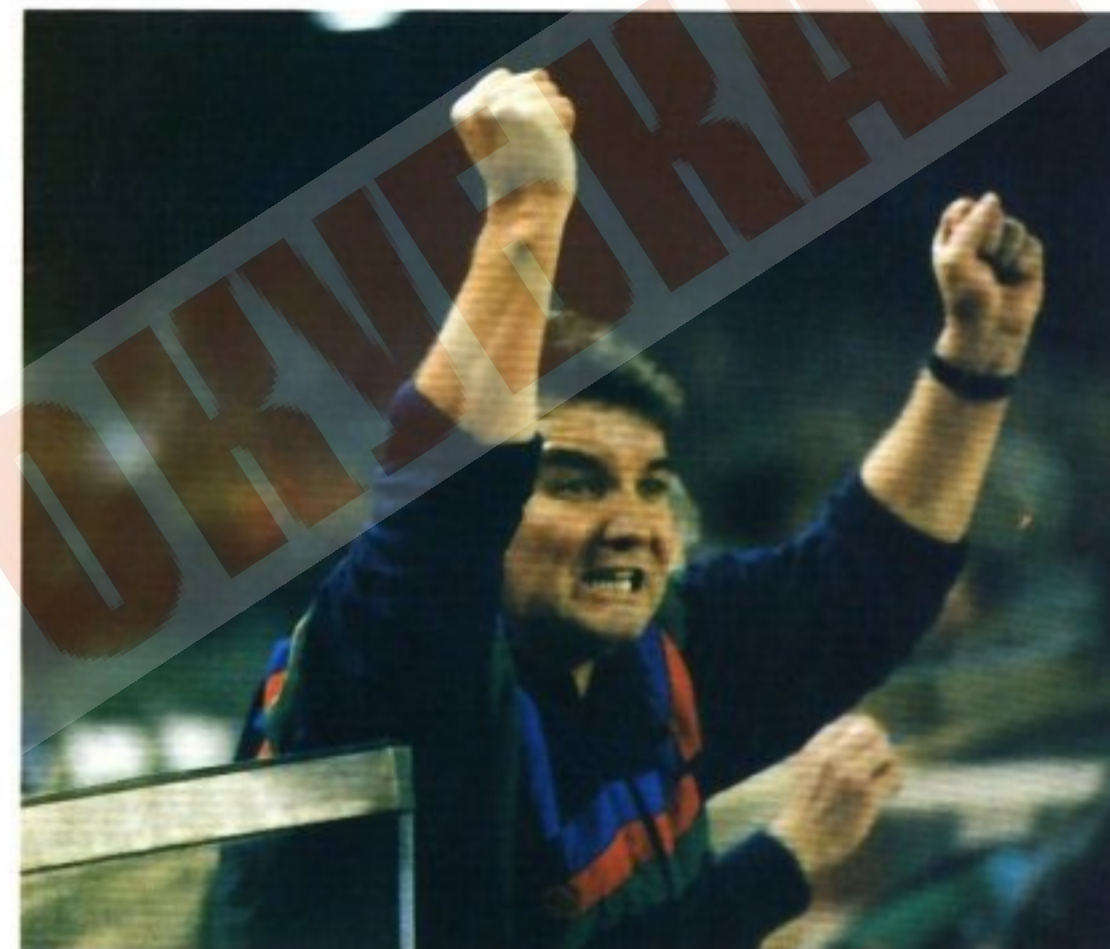
El Benfica ha decebut tothom, fins i tot els seus aficionats el va acomiadar fa quinze dies de l'Estadi Da Luz amb xiulets a causa de la pobre impressió que van oferir els homes d'Ericsson contra l'Sparta de Praga en un partit que va acabar 1-1, i en què els locals van marcar gràcies a un penal transformat per Pacheco.

Els portuguesos van arribar a la l·ligueta semifinal després d'haver eliminat l'Arsenal amb un gran joc, però aquest no s'ha confirmat en cap dels tres partits de la l·ligueta. En la primera jornada els portuguesos van perdre a Kiev i en les jornades successives, tot i tenir el factor camp al seu favor, no van poder vèncer ni el Barcelona ni l'Sparta de Praga.

L'Sparta, per la seva banda, intentarà guanyar a Praga ja que una victòria davant el Benfica li servirà per rebre el Barcelona el dia 1 d'abril amb la possibilitat de col·locar-se líder del grup.

Els txecoslovacs van començar la l·li-

La Sampdoria i l'Anderlecht juguen el partit més interessant de la jornada

Un equip que preocupa pel seu estat de forma

Dusan Uhrin, l'entrenador de l'Sparta de Praga, ha format un equip que tot i la seva força destaca per la tècnica al seu centre del camp. Homes com Nemec, Chovanec, Novotny o Nemecek poden decidir qualsevol partit. Igual que el Dinamo de Kiev, l'Sparta també està jugant els primers partits de la temporada, però els informes dels tècnics blau-grana assenyalen que estan en molt bona forma.

gueta al Camp Nou, on van perdre davant el Barça, per 3-2, tot i que el conjunt blau-grana va jugar bona part del partit amb 10 homes per l'expulsió de Guillermo Amor. No obstant, l'equip que entrena Dusan Uhrin va fer una bona impressió que s'ha anat confirmant a mesura que jugaven partits com el que van disputar a Praga contra el Dinamo (2-1) i el de fa quinze dies a Lisboa contra el Benfica (1-1).

Per la seva banda, el Dinamo de Kiev és l'equip, dels vuit quartfinalistes, que està pràcticament descartat per arribar a Wembley. Les derrotes contra el Barcelona i l'Sparta fan difícil la classificació llevat que guanyi els tres partits que li queden, també el d'avui al Camp Nou.

Una derrota del Benfica a Praga el deixaria gairebé fora de la final de Wembley

Paulino Alcántara, màxim goleador de la història del FC Barcelona, el dia del seu homenatge rebent la placa al mèrit esportiu

ELS MILLORS DAVANTERS DEL BARÇA

El Futbol Club Barcelona ha tingut al llarg de la seva història molts jugadors de gran qualitat que han fet història al futbol. Però, lògicament, els grans golejadors sempre són recordats d'una manera especial pels aficionats. El seu encert davant la porteria contrària és el que resumeix el treball de tot un equip, i moltes generacions de jugadors blau-grana tenen com a emblema el seu millor davanter, l'home més efectiu per batre la porteria del contrari.

Els aficionats sempre recorden amb estima els golejadors. Quan es repassen les alineacions d'altres temps, l'home que concretava els esforços de l'equip en forma de gols és sempre el més idolatrat.

Quan es parla dels millors golejadors de la història del Barça, és obligat començar per Paulino Alcántara. Vuitanta anys després que debutés al Barça, encara no s'ha batut el seu rècord de 356 gols en 357 partits. Nascut a Llo-Llo, a les Filipines, al 1897, va debutar amb la samarreta blau-grana als 15 anys, durant la temporada de 1912. Durant setze anys, aquest interior esquerre va compaginar la seva afició al futbol amb la seva vocació mèdica, i en diverses ocasions va interrompre la seva carrera esportiva per completar els seus estudis o visitar la seva família. Sens dubte, eren altres temps, i el futbol no estava tan professionalitzat. Alcántara, conegut pel *romperredes*, es va guanyar el seu sobrenom durant un partit contra la selecció francesa a Bor-

Paulino Alcántara, amb 356 gols en 357 partits, és el màxim goleador del club

deus, el tercer dels seus cinc com a internacional. Espanya va guanyar aquell 30 d'abril de 1922 per 0-4, amb dos gols de Travieso i dos d'Alcántara. En un d'aquests gols, el jugador blau-grana va xutar amb tanta força que la pilota va superar el porter Friess i va trencar la xarxa de la porteria. El mateix porter francès va haver de convèncer l'àrbitre belga Van Praag que el xut havia entrat. Alcántara va tenir l'honor, menys d'un mes després, de fer el primer gol al Camp de les Corts. Era el 20 de maig de 1922.

El segon millor goleador blau-grana de tots els temps és l'inigualable Josep Samitier. 326 gols en 454 partits només són números que no poden expressar el que va significar aquest líder pel Barça dels anys vint i començaments dels trenta. Conegut per *El màgic*, Samitier combinava una qualitat futbolística excepcional amb una capacitat de liderat que va marcar el Barça d'aquells anys. Va començar jugant com a migcampista de caire més defensiu, però la seva capacitat física i la seva visió li van permetre jugar com a mig centre, des d'on canalitzava el joc de l'equip. Però la posició en què va jugar més temps va ser la de davanter centre. Samitier i Zamora, grans

Samitier va ser un líder al vestidor i el seu carisma va galvanitzar l'afició

amics, van crear una època al club. Samitier, un cop retirat, es va fer càrrec de l'equip com a entrenador i va guanyar un títol de Lliga. Després, com a secretari tècnic, va ser el responsable de fitxatges com el d'Evaristo de Macedo o el de Ladislao Kubala. Va ser un geni al camp i als despatxos.

El tercer al rànquing de millors golejadors del club és César Rodríguez, conegut per *Pelucas* per la seva calvície incipient. Fitxat per 1.000 pessetes a l'equip del Frente de Juventudes de Lleó, va arribar al primer equip l'any 1942 i en va ser titular durant tretze anys. Davanter excel·lent i amb una gran rematada de cap, va ser el paradigma de la combinació ideal entre la força i la intel·ligència. César va ser el millor goleador de l'equip durant set temporades, de la 1944 a la 1951, i va guanyar cinc Lligues com a jugador del Barça. Ja retirat, va entrenar l'equip la temporada 1963/64, en la qual el Barça va ser segon a la Lliga.

Ladislao Kubala, el quart màxim goleador de la història del club, és sens dubte un dels més grans jugadors que han existit a la història del futbol mundial. *Laszy*, com ja havíem dit abans, va arribar al club de la mà de Josep Samitier, un altre dels

Evaristo i Eulogio, demolidors

Josep Samitier, un dels millors davanters del club, va tenir bon olfacte quan va penjar les botes i va començar a portar ariets de qualitat pel Barça. Com a secretari tècnic del club, va portar Ladislao Kubala i va posar a disposició de Domènec Balmanya dos autèntics fora de sèrie per formar un tàndem demolidor a la davantera blau-grana: el brasiler Evaristo i l'uruguaià Eulogio.

Amb ells, la davantera barcelonista va comptar amb dos estils letals per les porteries contràries. Tots dos combinaven l'habilitat i la tècnica de l'escola sud-americana amb unes qualitats físiques envejables que els permetien superar les defenses rivals.

Eulogio i Evaristo van ser dos golejadors arribats de Sud-amèrica. Aquí es pot veure l'arribada a Barcelona del primer i una jugada del segon

Ladislao Kubala va marcar cinc gols en l'últim partit que va jugar amb el FC Barcelona

Amb Kubala, el Barça va tenir la seva etapa daurada i va edificar el Camp Nou

grans golejadors de la història del club. Amb Kubala, el Barça va tenir la seva etapa daurada als anys cinquanta i amb ell com a reclam l'entitat es va decidir a deixar l'antic camp de les Corts i construir el Camp Nou. En els seus dotze anys al club, va guanyar quatre Lligues, cinc Copes i dues Copes de

Fires. 329 partits i 256 gols va ser el resultat estadístic del molt futbol que portava a les seves botes. Tècnica, força, visió de joc, rematada, xut... un fora de sèrie.

Kubala va ser internacional amb tres seleccions. Sis vegades amb la d'Hongria, onze, amb la de Txecoslovàquia i setze amb la d'Espanya.

Josep Escolà va ser un altre golejador de llegenda al Barça, en aquest cas als anys 30-40. Escolà va arribar al Barça procedent de la Unió Esportiva de Sants i va debutar quan encara no havia fet vint anys. En 298 partits va fer 220 gols, i va formar amb Ventolràich, Fernández i Monlloch una de les

Arocha, amb 214 gols en 207 partits, va obtenir la millor mitjana golejadora

davanteres més excepcionals del Barça.

El domini de la pilota, amb una gran precisió en la passada, i un gran xut eren les millors armes d'Escolà, la personificació de la cavalleriesitat al camp, que va veure estroncada prematurament la seva carrera esportiva per diverses lesions als genolls i als malucs. El 12 de maig de 1949 va rebre l'homenatge d'acomiadament després de setze temporades al club i d'haver guanyat tres Lligues.

Àngel Arocha, interior canari que va ser jugador del Barça entre els anys 1926 i 1933, va aconseguir una mitjana d'efectivitat que millora fins i tot la de Paulino Alcántara: 214 gols en 207 partits. Amb una qualitat tècnica exquisida, com és típic de l'escola canària, Arocha aprofitava la seva qualitat per superar les defenses i posar en pràctica la seva fulminant efectivitat. L'any 1933 va ser traspassat a l'Atlético de Madrid, on va jugar fins al començament de la Guerra Civil espanyola.

Arocha va tenir un final tràgic, ja que va morir l'any 1937 com a combatent del bàndol nacional.

Un altre home que va ser fitxat per Samitier durant la seva etapa com a secretari tècnic del Barça i que va demostrar ser un davanter implacable va ser Evaristo de Macedo, el brasiler procedent del Flamengo, que va fer 173 gols en 219 partits.

20 cops internacional pel Brasil, Samitier va dir d'Evaristo quan el va fitxar: "És un jugador ràpid, valent, domina la pilota, xuta fort i va bé de cap. Què més es pot demanar?".

Quan va arribar al club, molts pensaven que seria incompatible amb Eulogio Martínez, un altre golejador sud-americà. Però Domènec Balmanya va ser capaç de combinar les habilitats de tots dos jugadors i van formar un tàndem perillosíssim. Eulogio va fer 168 gols en els 225 partits que va jugar al Barça.

Evaristo va deixar el club precipitadament a la temporada 1961/62 perquè el llavors president de l'entitat blau-grana, Enric Llaudet, el va voler obligar a nacionalitzar-

Carles Comamala va ser el primer gran golejador del club, a l'inici d'aquest segle

se espanyol. Evaristo va marxar al Real Madrid, amb el qual va jugar dues temporades.

Un altre dels grans jugadors del club va ser Estanislau Basora, extrem dret de rematada depurada, hàbil per donar assistències als companys i amb facilitat per gol·lejar. Basora va jugar 373 partits amb la samarreta blau-grana i va fer 173 gols en les dotze temporades que va militar al club. Com Samitier, és un dels homes més carismàtics de la història del club. Va tenir una qualitat que el col·loca entre els millors jugadors que han portat la samarreta barcelonista de tota la història de l'entitat.

Una menció especial es mereix Carles Comamala, davanter blau-grana dels anys heroics de l'entitat quan Joan Gamper, el fundador, era el capità de l'equip. En una època com era l'inici del nostre segle, en què no es jugaven tants partits com ara, Comamala va jugar del 1903 al 1912 145 partits i va fer 172 gols.

Carles, el petit de tres germans del barri de Sant Gervasi, va ser l'home gol del Barça de la primera dècada del segle XX. Durant quatre campanyes va obtenir el títol honorífic de millor golejador de la plantilla i a la temporada 1909/10 va fer un rècord impossible d'igualar avui dia: 58 gols en 30 partits.

En èpoques més recents, Carles Rexach, l'actual segon entrenador del primer equip, també ha entrat en la taula d'homes amb més punteria. En 637 partits va fer 197 gols. Encara que la seva mitjana no es pot comparar amb la d'altres davanteres, també és cert que la seva posició no era la del típic davanter centre.

A més dels màxims golejadors de tots els temps, el Barça ha tingut altres jugadors especialment capacitats per fer gols però que, a causa de la seva curta estada a l'entitat i del futbol més defensiu que es fa ara, no van poder acostar-se als millors.

També és el cas del navarrès Zaldúa, anomenat pels aficionats *el Totxo*, ja que no tenia una tècnica depurada. Va arribar procedent de l'Osasuna en una operació en què van entrar Pedro Mari Zabalza i Fus-

Davanteres que no van batre rècords però van fer època

A més dels jugadors que apareixen a la llista de màxims golejadors del club, n'hi ha d'altres que, encara que no van entrar en aquest rànquing perquè no van jugar prou temporades, van demostrar una gran capacitat golejadora. És el cas del mateix Johan Cruyff, que va fer 78 gols; Hansi Krankl, que en va marcar 64; Diego Armando Maradona, 45; o Gary Lineker, que en va fer 59.

té, cedit pel Barça. En 339 partits va fer 168 gols, fet que demostra que les seves maneres tècniques les suplia amb un indiscutible olfacte de gol. Homes com Juan Manuel Asensi, amb 124 gols, el mateix Fusté, amb 107, o Quini, amb 101, o més

tard Lobo Carrasco, amb 92 gols, són alguns homes més que també van aportar al futbol blau-grana la salsa, l'alegria, el mitjà per obtenir triomfs i títols, el gol. Ells formen part dels noranta-tres anys d'història del club.

Le inmunizamos contra cualquier plaga.

En Vinsa le protegemos contra cualquier eventualidad. Robo, incendio, agresiones de cualquier tipo, etc. Porque disponemos de lo necesario para que su empresa esté siempre segura. Desde expertos vigilantes, rigurosamente seleccionados y formados por nosotros en las más modernas técnicas de seguridad, o los sofisticados equipos

de detección y control, hasta un servicio de bomberos exclusivo para su empresa. Porque en Vinsa entendemos que la seguridad debe ser integral. Esto es, no debe quedar nada al azar. Y nosotros lo tenemos todo previsto. Protégase con Vinsa y estará inmunizado contra cualquier plaga.

VINSA
SEGURIDAD
Protección total.

ANDALUCÍA. C/ Luis de Morales, 20, Mód. 16. 41005 SEVILLA. Tel. (95) 457 71 89. Fax. (95) 457 70 33 • ARAGÓN. Avda. de la Independencia, 24-26. 5º Of. 2 y 3. 50004 ZARAGOZA. Tel. (976) 21 93 43. Fax. (976) 22 74 59 • ASTURIAS. Avda. Pumarín, 9. 33001 OVIEDO. Tel. (985) 29 66 80. Fax. (985) 29 30 74 • CASTILLA. Pje. de la Marquesina, 14. Of. 6 y 11. 47004 VALLADOLID. Tel. (983) 39 50 11. Fax. (983) 20 51 79 • CATALUÑA Y BALEARIS. C/ Balmes, 114. 5º 08008 BARCELONA. Tel. (93) 487 17 94. Fax. (93) 487 17 34 • EXTREMADURA. C/ San Francisco, 2. 1º - 5º 06900 MERIDA (BADAJOZ). Tel. (924) 31 96 24. Fax. (924) 31 96 18 • LEVANTE. C/ Profesor Beltrán Baquena, 5. 8º 10. 46009 VALENCIA. Tel. (96) 347 90 65. Fax. (96) 347 71 14 • NORTE. C/ Luis Morondo, 11, bajo izqda. 31006 PAMPLONA. Tel. (948) 24 90 66. Fax. (948) 24 91 93 • OFICINA CENTRAL. Pje. de la Remonta, 6. 28020 MADRID. Tel. (91) 571 87 41. Fax. (91) 571 94 60.

LA PROMOCIÓ DELS NENS A SANT BOI

La Peña Barcelonista Cinc Roses de Sant Boi era una penya com qualsevol altra fins que un dia els responsables van decidir "complicar-se la vida" i es van dedicar al futbol base. D'això ja fa 21 anys i al barri de Cinc Roses la penya s'ha convertit en una cosa pròpia estimada per tots els veïns.

Text: SANTI GIMÉNEZ

La penya Barcelonista Cinc Roses es va crear l'any 1969. Aleshores era una de les nombroses penyes que es dedicaven a seguir el Barcelona i els seus socis es reunien per parlar del Barça. No obstant, després de dos anys de funcionament, els

es dediquen a la promoció del futbol base, la Peña Barcelonista Cinc Roses es basa en els aficionats i en la col·laboració desinteressada dels seus associats per poder mantenir l'estructura del futbol base.

Cap persona de les que col·laboren bé sigui en la formació tècnica dels nens, en el transport o a proporcionar l'equipatge als diversos conjunts cobra ni una pesseta per aquesta tasca.

Aquest interès per part dels associats de la Peña Cinc Roses possibilita que aquesta penya controli actualment un equip benjamí, un d'alevi, un de cadet, un d'infantil, un de juvenil i un d'amateur. Deixant de banda l'equip amateur, que està format íntegrament per jugadors sortits dels equips inferiors de la penya, la Peña Barcelonista Cinc Roses controla uns 150 joves futbolistes.

La majoria d'aquests nens són del mateix barri de Cinc Roses a Sant Boi, però també hi juguen nois de Barcelona, Gavà i Castelldefels.

L'equip juvenil de la Peña Cinc Roses milita en primera divisió de la seva categoria, igual que l'equip aleví. L'equip cadet i l'equip infantil militen a segona divisió de la seva categoria i l'amateur i el benjamí juguen a tercera divisió.

Antonio Espejo explica que el principal objectiu de la penya per la temporada vinent és intentar l'ascens a segona categoria regional.

L'equip amateur és molt important pel funcionament de la penya ja que els juga-

L'equip benjamí de la Peña Cinc Roses que disputa el trofeu social del FC Barcelona

socs de la penya van decidir, tal i com explica el seu president, Antonio Castillo, "que ja era hora de deixar de ser una penya merament recreativa i començar a complicar-nos la vida fomentant el futbol base entre els nois del barri. Així, l'any 1971 vam posar en funcionament els nostres equips de futbol".

Com passa a la majoria de penyes que

**L'equip amateur
és la sortida natural
dels nois formats als
equips inferiors**

La majoria de socis de l'entitat ajuden desinteressadament els equips inferiors

dors que durant tota la seva infantesa han militat en els equips de la penya tenen una bona oportunitat en l'equip amateur per seguir jugant a futbol.

El finançament per mantenir els sis equips de futbol base i les altres activitats de la penya es fa d'una manera gairebé artesanal. Els socis de la penya fan hores extra venent números i fent rifes per aconseguir uns ingressos extra que completin la quota anual que paguen els socis.

No obstant, Antonio Espejo vol especificar que "cauen alguns diners de subvencions per part del Barcelona i d'altres institucions, però sempre és insuficient, ja que fomentar el futbol base és una tasca molt dura". La col·laboració del Barcelona és la mateixa que se li donen a altres penyes i es concreta en una quantitat de diners per equipar els conjunts de la penya.

Igual com passa amb la resta de penyes barcelonistes dedicades a la promoció del futbol base, l'objectiu primordial de la Penya Cinc Roses és aportar algun jugador al primer equip del Barcelona.

Fins ara no hi ha hagut cap futbolista que hagi començat a jugar amb la penya Cinc Roses i hagi acabat destacat al primer equip del FC Barcelona. No obstant, sí que han sortit jugadors que han fet la seva carrera esportiva en equips de categories més modestes com són la segona B o la regional preferent.

Un capítol a part mereix, però, la col·laboració que durant molts anys ha prestat a la Penya Barcelonista Cinc Roses Juan Carlos Pérez, Rojo. Aquest jugador barcelonista, que no va poder acabar de triomfar en el futbol per culpa d'una lesió als genolls,

va dedicar gran part del seu temps lliure a entrenar i preparar els joves jugadors de la Penya Cinc Roses.

Rojo, que és fill de Sant Boi, va començar aquesta tasca quan encara no havia debutat amb el primer equip del FC Barcelona, però el seu debut amb el primer equip del FC Barcelona, amb la fama que això comporta, no va fer variar gens l'actitud del jugador, que va seguir buscant hores per col·laborar amb la penya de la seva població, tot i que ell no s'havia for-

L'ex-jugador Rojo ha estat un il·lustre col·laborador de la Penya Cinc Roses

mat com a jugador en els equips infantils de la Penya Barcelonista Cinc Roses.

La Penya Barcelonista Cinc Roses forma part de l'Agrupació de Clubs i Penyes Barcelonistes, una associació que agrupa 21 penyes barcelonistes que tenen com a objectiu comú la promoció del futbol base. Aquestes penyes barcelonistes disputen el trofeu de les penyes i el campionat social del club, que és seguit molt de prop pels tècnics dels equips inferiors del FC Barcelona, que sempre estan atents a qualsevol nen que destaquï per incorporar-lo a la disciplina del club.

La Penya Barcelonista Cinc Roses juga els seus partits del torneig social als camps 0 i 1 de les instal·lacions del FC Barcelona els dissabtes al matí.

A més, la penya té els seus jugadors donats d'alta en la Federació Catalana de Futbol i juga partits els diumenges. Habitualment, els equips de la penya juguen els seus partits en el camp municipal del barri de les Cinc Roses.

Cal assenyalar que el nom de la penya es correspon a l'antiga denominació del barri, ja que les Cinc Roses s'anomena actualment barri de Can Blanch. No obstant, Antonio Espejo explica que "vam voler mantenir el nom tradicional del barri perquè d'aquesta manera la gent es podia sentir més identificada amb la penya i els equips, als quals mai els falta suport en els partits que juguen com a locals".

Un dels motius que explica per què la penya té tanta acceptació és perquè molta gent del barri ha jugat o té amics que han jugat a l'equip i és estrany trobar un veí del barri de les Cinc Roses que mai hagi vist

Un planter inesgotable

Afortunadament per la junta directiva de la Penya Barcelonista Cinc Roses mai no els han faltat jugadors per formar els diferents equips. Tots els nens del barri de Can Blanch, o de les Cinc Roses, quan volen jugar a futbol saben molt bé que s'han de dirigir a la penya barcelonista. Des de fa més de 20 anys tots els joves que han volgut fer esport han tingut en la Penya Barcelonista Cinc Roses un valuós aliat. Aquest sentiment col·lectiu afavoreix que els nois quan creixen segueixin vinculats a la penya com a preparadors o fent altres feines.

ONDERO

RADIO

LA MAS DEPORTIVA

BARCELONA O.M. 621
F.M. 89,8

Ciutat MARISCAL 1990